

Aksak
D. 122

RÜBENİ ŞARKI

M.N.Selçuk

(Varalım küy-i dil-ârâya gönül hû diyerek)

Va - ra - lım kü - yi dil,â - râ - ya gö - nül
hû hû di - ye - rek di - ye - rek
Ko - ka - lım gül - le - ri - ni gon - ca - i hoş bü
Gi - de - lım kü - yi - ne ya - rın biri - çim su
di - ye - rek su di - ye - rek ko - ka - lım gül - le - ri - ni gon -
gi - de - lım kü - yi - ne ya - rin
ca - i hoş bü bir i - çim su su di - ye - rek di - ye - rek
Şer - be - ti lâ - lî ha - ya - lî bi - zi öl - dür -
dü me - det Şer - be - ti lâ - lî
li ha - ya - lî bi - zi öl - dür - dü me - det

Varalım küy-i dil-ârâya gönül hû diyerek
Kokalım güllerini gonca-i hoş-bû diyerek
Şerbet-i lâl-i hayali bizi öldürdü medet
Gidelim küyine yarın bir içim şu diyerek

küy : semt, köy
dil-ârâ : gönül alan, sevgili
hû : derviş selâmı
hoş-bû : güzel koku
lâl : dudak, kırmızı